

Лісовець А. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ЛІЗИНГ В УКРАЇНІ:

ПЕРЕВАГИ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Економіка України потребує інвестицій для структурної перебудови, що зумовлено передусім несприятливим станом основних виробничих фондів. Лізинг є ефективним інвестиційним механізмом і важливим елементом державної економічної та інвестиційної політики, особливо в умовах браку власних коштів у суб'єктів бізнесу.

Перевагами лізингу є те, що:

- лізинг – "кatalізатор" розвитку та фінансової діяльності банків, страхових та акціонерних товариств;
- лізинг активізує інвестиційну діяльність, що забезпечує зростання економіки;— підприємство має змогу отримати інвестиції з інших держав у вигляді машин та устаткування, що використовується у виробництві;
- заборгованість іноземним підприємствам не зараховується до загального державного боргу країни;
- банки інвестують не у цінні папери, а безпосередньо в устаткування для виробництва;
- задоволення потенційно великого попиту у відновленні основних виробничих фондів підприємств;
- перевага лізингу над кредитом через те, що сам об'єкт лізингу виступає в ролі застави;
- поліпшується фінансовий стан безпосередніх виробників;
- лізингові платежі включаються до валових витрат виробництва, а тому знижують оподаткований прибуток. Лізингові операції вигідні всім учасникам угоди [1].

Одним з головних недоліків, що заважає розвитку лізингу, є недосконалість законодавчого та нормативного регулювання лізингових відносин:

- неузгодженість окремих положень різних законодавчих актів в частині регулювання лізингової діяльності;
- неоднозначне трактування деяких положень нормативних й-правових актів в сфері лізингових операцій;
- неврегульованість вторинних лізингових операцій, питань, пов'язаних з поверненням предмета лізингу, випадками пошкодження предметів лізингу;
- нестабільність законодавства, яка формує додаткові ризики у лізинговій діяльності;
- додатковий фінансовий тягар, що створюється за рахунок обов'язкового нотаріального підписання договору лізингу та інших обов'язкових платежів.

Основними причинами, що створюють перепони у розвитку рингу фінансового лізингу в нашій країні, є наступні:

- відсутність пільгового оподаткування лізингових операцій в тому числі у пріоритетних галузях економіки;
- низький рівень розвитку ринкової інфраструктури;
- недостатня обізнаність підприємців в частині особливостей застосування лізингового механізму фінансування;
- суперечливість вітчизняного законодавства та норм міжнародного лізингового права;
- відчутна залежність національного ринку лізингових послуг від імпорту;
- короткотерміновість укладених лізингових угод, як наслідок нестабільної економічної ситуації в країні;
- не високий рівень фінансової стійкості лізингодавців.

Однак, головною проблемою українських лізингових компаній вважають обмежений обсяг їх власних фінансових ресурсів «як для організації та проведення власної діяльності лізингових компаній, так і для формування стартового капіталу. Такі труднощі пов'язані з терміновістю придбання об'єкта лізингової угоди, у той час як повернення коштів за надане у лізинг майно здійснюватиметься у вигляді лізингових платежів частинами, відповідно до

умов лізингового договору, що потребує аналізу джерел фінансування лізингових операцій» [4].

Отже, в умовах, коли нашій країні необхідні капітальні вкладення довгострокового характеру, що становлять основу стабільної економіки, лізингові операції стають єдиним шляхом оновлення матеріально-технічної бази, модернізації основних фондів підприємств. Найбільш привабливими напрямками для розвитку лізингу в Україні є будівельна галузь, авіаційний, водний транспорт, сільське господарство. Особливий інтерес лізингові угоди можуть представляти для суб'єктів малого та середнього бізнесу.

Список використаних джерел:

1. Тімар І. В. Економіко-правові проблеми розвитку ринку лізингових послуг в Україні / І.В.Тімар // Сучасні проблеми інноваційного розвитку держави. Матеріали 3 Міжнародної науково-практичної конференції – Дніпропетровськ – 2008 – Т.6. – С. 67-69.
2. Гринько Т.В. Економічна сутність конкурентоспроможності / Т.В. Гринько, Верхоглядова Н.І., Чередниченко О.М., Венгерова В.Ю., Іванникова Н.А. // Економічний вимір конкурентоспроможності вищої освіти: Монографія. – Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2005. – С. 7-28.